

פוסט בפייסבוק של בוגר מסע "צוות פז" ספטמבר 2020

זה מתחיל כשאחד או שניים מחברי הצוות בצבא מחליטים להרים את הכפפה ולדאוג שמישהו אחר יבוא וידאג לנו . כבר יותר מדי זמן אנחנו הולכים באפלה, שומרים בבטן ונותנים לפצע להחמיר מבפנים, לגזול מאיתנו כוח ומשאבים פנימיים . הגיע הזמן להתייצב מול הפחד ולהישיר אליו מבט . הנושא שאני מדבר לצערי לא סקסי ואטרקטיבי כמו אירועים אחרים שקשורים למלחמה. אין לו מספיק מקום ותמיכה בארצנו מרובת המלחמות, בכל זאת זה הרי הוא "סה"כ" פוסט טראומה. אז הם פנו לגוף מדהים שנקרא "בשביל המחר". גוף שכל כולו נתינה ושליחות אמיתית. אנשים מדהימים שהחליטו להתנדב ולא קיצוני אף להגיד עזוהו גוף שמציל חיים . זה לא פשוט להיות במקומם ולשמע את סיפורנו הקשים, לחוות את כאבנו ולהתמסר מאה אחוז לקבוצת לוחמים שפעם הם היו אלה שהתנדבו להציל חיים . יצאנו למסע של שבוע ימים ביער אודם, מקום שלא נופל כנראה מהיער ברומניה שאליו היינו נוסעים אילולא הקורונה . המפגש הפעם היה שונה מאזכרות, ימי זיכרון, ערב צוות ומילואים שעם אנחנו רגילים להיפגש . וכשנפגשים כולנו חוזרים להיות אותם ילדים בני 18 שאחד תוקע נוד וכולם מתגלגלים מצחוק . כן ילדים, אבל בכל זאת חבורה של גברים. גברים אמיתיים ולוחמים. לוחמים שהחליטו להוריד את מסיכת הקשוחים ולהסתכל לפחד בעיניים . ישבנו במעגל, מקום שהרגיש קצת מוזר בהתחלה אבל מהר מאוד הוא מושך אותך אליו. למעגל יש כוחות, הוא עושה קסמים שעוברים אותך להתמסר אליו . ובמעגל יש אמוציות ועוצמה שלא ניתן להסביר במילים, הן לא מאפשרות לך להישאר אדיש . סיפרנו את סיפורנו, העלנו זיכרונות, בכינו, ביקשנו סליחה, הודינו אחד לשני, צחקנו בקולי קולות והיינו אחד בשביל השני . בשבוע הזה גם נהנינו. טיפסנו על ההרים והסתכלנו על הכל מלמעלה. טיילנו בטבע המרגיע והיפה של רמת הגולן וקפצנו למעיינות שמסביב. בישלנו ארוחות מגוונות, עשינו מדורות בערבי כוכבים, ושחינו את חיינו . בין כל המחשבות וההרהורים שהשבוע העלה הוא נתן בי שקט ועלוה. מן רוגע שגרם לי להסתכל מעבר לרעש והמולת שגרת היום יום . השבוע העלה לי מטרות לשנה החדשה. עבודה עצמית שתשמר לי את הרוגע הזה שאני כל כך אוהב . להיאחז באנשים שאוהבים אותך ולדעת להושיט את ידך כשצריך . לחלק אהבה ולהיות קשוב לאנשים שמסביבך. בכוחך אתה יכול להציל חיים או אפילו סתם לשפר יום של אדם אחר . היום אני יודע שמאחוריי יש את הצוות וארבעה מלאכים. הם שומרים עליי שלא אפול והם איתי ברגעים השמחים וגם ברגעים הקשים . וכשהם מאחוריי אני יודע שאני לא מפחד יותר . אני רוצה להודות לבשביל המחר, על שעברתם איתנו את המסע . אתם עושים עבודת קודש, מעוררים השראה ונלחמים על המחר של כולנו . לכל הלוחמים שעשירתו בצבא, אני ממליץ בחום ליצור קשר עם הארגון ולהתחיל בתהליך

